

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

Commemoració del setanta-tresè aniversari de la fi de la Segona Guerra Mundial a Europa

Barcelona, 8 de maig de 2018

Diputats, diputades; senyores, senyors; amics, amigues, acabem d'escoltar una peça, interpretada per estudiants de l'Esmuc, d'un autor, Hindemith, que no va voler adaptar-se al nazisme, que el nazisme el va repudiar, i que va haver d'emigrar, primer a Suïssa i després als Estats Units, per aquesta raó, per no haver cedit al feixisme, al nazisme. Òbviament, la peça no ha estat triada a l'atzar, sinó que vol significar justament això: tota la gent que no es doblega a la imposició, que no es doblega a la dictadura, que no es doblega al feixisme.

Avui commemorem la fi de la Segona Guerra Mundial. Per tant, el que fem avui és un acte de memòria, un acte d'honor, de reconeixement.

El Parlament, la seu de la paraula, del diàleg, també ha de servir per a això. No només per confrontar idees mitjançant la paraula, mitjançant la política, sinó també per recordar d'on venim, qui som i, sobretot, tota la gent, totes les generacions, que abans que nosaltres i en circumstàncies molt més dures van lluitar pels seus ideals, pels seus valors i per uns principis que ens agermanen i que gràcies a ells podem defensar amb la paraula, amb la política, a la seu de la sobirania del nostre país.

Abans hem pogut escoltar testimonis vitals colpidors que expliquen què va ser la Segona Guerra Mundial, què va ser el nazisme, què va ser aquesta lluita per determinats valors. Per representar-los té ara la paraula el senyor Martí Bielsa.

.....

Gràcies, senyor Martí Bielsa. Deia Primo Levi, supervivent d'Auschwitz: «No és lícit oblidar, no és lícit callar.» Avui, aquest acte va d'això, de recordar i de no callar. De recordar la gent que va lluitar en defensa d'uns valors i uns principis fonamentals, deixant-hi la vida en molts casos i encadenant dues guerres seguides, la Guerra Civil a casa nostra i la Segona Guerra Mundial.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Roger Torrent i Ramió

President

El senyor Martí Bielsa deia fa una estona als alumnes de l'Institut de Vacarisses: «El més important no és quedar bé amb els amics, sinó amb tu mateix», que és una manera de dir que cal ser fidel als valors i els principis que regeixen la nostra vida. Aquesta generació de catalans i catalanes, i d'espanyols, que van lluitar i van encadenar totes dues guerres en són un exemple, i, hi insisteixo, ho van fer patint en la pròpia pell l'horror del nazisme, l'horror de la Segona Guerra Mundial.

Davant l'horror, però, davant la inhumanitat que això va suposar, avui hem de recordar la valentia d'aquells homes i aquelles dones. Avui i cada any, perquè, com deia, hi insisteixo, Primo Levi, no tenim dret a oblidar-ho, i tampoc tenim dret a callar, i, per tant, hem de dir que avui veiem amb preocupació com determinades idees, determinats plantejaments, a l'Europa del segle XXI ens recorden massa els que van portar aquest horror que van viure aquests compatriotes nostres. Avui veiem amb preocupació un auge a Europa de determinades idees polítiques que discuteixen valors, principis, drets i llibertats fonamentals. Ho veiem amb preocupació, i no podem callar, davant d'això.

I no podem callar tampoc davant determinades manifestacions amb simbologia feixista i nazi als nostres carrers, a les nostres places. No ho podem permetre, justament perquè venim d'on venim. I justament perquè venim d'on venim no podem callar. Ho veiem amb preocupació, i ens correspon a tots lluitar, amb la política, amb la paraula, per preservar els drets i les llibertats fonamentals, els drets i les llibertats democràtiques. Ens toca a tots, però especialment a les noves generacions, especialment als qui cada vegada els queda més lluny, per una qüestió temporal, l'horror que va viure Europa fa unes quantes dècades.

Per tant, l'acte d'avui no només vol retre homenatge a aquells lluitadors fermes que van defensar els nostres drets i les nostres llibertats contra el feixisme i el nazisme, sinó sobretot connectar aquella lluita amb la lluita d'avui, connectar aquella generació amb la d'avui. Només així, només si recordem, només si no callem, serem capaços d'evitar que l'ou de la serp creixi, que ens surti de nou la serp del nazisme i el feixisme. Hem d'aconseguir que aquella amenaça no tingui sentit, no tingui raó de ser, a l'Europa del segle XXI.

Honorem la memòria dels qui van combatre el nazisme i el feixisme lluitant avui democràticament i políticament pels drets i les llibertats fonamentals. Aquesta és l'única manera de retre un homenatge eficaç a tots els qui van lluitar abans que nosaltres, als quals avui donem les gràcies. Moltes gràcies.